

Mehmet Berke İşler

- şiirler -

Yayın Tarihi:

06.11.2019

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları Őairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, Őairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kiŐinin isteği zerine Antoloji.Com tarafından, Őairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıŐtır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve Őiir içerikleri ile ilgili anlaŐmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir Őekilde sorumlu ve taraf değildir.

Askere Ađıt

Kimin yavrusu bu kınalı kuzular?
Anaların gözleri yine yaş mı bağlar?

Neden gizlice ağlaşır çocuklar?
Yine mi yetim kaldı yavrular?

Elemli gözlerin vakur sahipleri
Bir yanda da dinmeyen kinleri

Bir yük var ki kalkmaz üstlerinden
Sanma ki geçti acı kalplerinden

"Vatan için toprağa düşen asker
Bugün senden büyük kim var?"

O ak alnın öpülmeye değer
Sen de şehit olduysan eđer

Dinmesin ezan sesi yurdumda
Kalmasın tek bir hain ardımda"

Sessizce yol alırken ukbaya
Yükselir bir feryat semaya

"Allah'ım sen bizleri vatansız, susuz ve sevgisiz bırakma!"

Mehmet Berke İşler

Aşk

Niceleri sormuş da bulamamışlar
Ellerinde zannedip de tutamamışlar
Onun köprüsünü bir türlü aşamamışlar
Öyle bir hayal ki onu unutamamışlar
Aslında hiç böyle bir hayat yaşamamışlar

Mehmet Berke İşler

Dünyaya Manifesto

Her geçen gün daha zor nefes almak
Hep dumanlarda boğulduk boşuna arama
Bu ateş benim gözlerimden çıktı
Bakamıyorum artık gökyüzüne yeryüzüne
İçimde ne yangınlar var ki beni derinden yaktı
Utaniyorum artık sen düşün gördüklerimi
Ya bir de duysaydın duyduklarımı
Adaletin terazisi boyun mu eğdi kılıçlara
Ey dünya bırakıp gitme ceketini vicdanın odasında
Ne kaldı ki elinde, ne kalacak
Su yerine gazla petrol mu içeceksin
Elde kalan bir avuç toprak sıksan kanla dolacaksın
Sen devam et çamaşır ipliklerinde dolar kurutmaya
Elbet bir gün bu düzenin de sonu gelecek
Hep dumanlarda boğulduk boşuna arama
Bu ateş benim gözlerimden çıktı
Yağmurlar yağdı karlar düştü sineme
Yağan kar da kalkmadı henüz misafirlikten
Bilmem kararmış yüreklere serpilir mi temizlik
Baksana güneş bile gelmeyi unuttu bugün
Her kışın sonu bahardı hani
Daha dökülecek çok yaprak düşecek çok hayal var toprağa
Yine de hepsi açacak çiçeklerin habercisi
Utaniyorum dünden bugünden yarından
Bu değil insanın mayası bu değil onun öyküsü
Yine de pes etmiş değilim ülkülerimden
Umudum gençliğim gençliğimiz hayallerim hayallerimiz

Hep dumanlarda boğulduk boşuna arama
Bu ateş benim gözlerimden çıktı
Hayallerim yüreğimde ilk kıvılcımı çaktı
Gelecek senin elinde başka yerde arama

Mehmet Berke İşler

Gözlerim Esir

Güneş saklanırken arkasına dağların
Sırdaşım ol yoldaşım ol uzaklara açılalım
Ay yüzünü gömerken gök, ardına çağların
Mavi çarşaf üstünde dört bir yana saçılalım

Verdiğimiz sözler buhar olup bulut olurken
Derya deniz üstünde bir damla olup düşelim
Karanlık kuytulara sır olup kaybolurken
Gözümüzü açar açmaz ilk ışığa üşüselim

Boğulacağım gözlerinin ışığında yanmazsam
Beni suyun altından çıkaracak bu derdim
Korkuyorsun belki gün gelir seni anmazsam
Bilmiyorsun ki gözlerimi gözlerinin emrine verdim

Mehmet Berke İşler

Hayal Tufanı

Bir hayal tufanında sürükleniyoruz
Altımızdaki dalgalara yükleniyoruz
Yıllardır süregelen hazin öykümüzün
O garip parçasında çörekleniyoruz

Yazmıyor artık, kırılmış bize kalemler
Kader deyip de yarım bırakamıyoruz
Yaslı gönlümüzde yorulmuş elemeler
Alevler içinde kendimizi yakamıyoruz

Kıyıya kendini vuran hırçın dalgalar
Bilinmez yolların peşinde tükeniyoruz
Rüzgarın ısığındaki ıslak burgular
Artık gözyaşlarımızla yıkanıyoruz

Vurgunuz biz bu kederin kisvesinde
Aslında biz aşkımızı heder ediyoruz
Gönüllerimiz kavuşmak hevesinde
Bağlayacak bir düğme dikemiyoruz

Mehmet Berke İşler

Mektup

Yüklenmiş bir bulut gibi hüzünle ağlayan
İçimdeki o sessiz çocuğun ilham verdiği
Bir sözcük yığını inliyor şimdi kalemimde
Kayboluyor benliğim gözlerinin içinde
Yuvarlak maviliğin içindeki o tebessüm
Kopartıyor sanki taze bir gülü dalından
Kalan daldaki dikenler yaralıyor dokunanı
Acıtmıyor canımı yine de hiçbiri ayrılık kadar
Bilemem acıyor mu senin de ağrın?
Rüyalarında bile olsa görebildin mi beni?
Bilemem ben senin gözünde bir damla
Ya da kalbinde bir parça olabildim mi?

Almaz sinem de kalbimde damlar yaşlarım
Özleminle kuruturum ıslanmış vücudumu
Ağaç toprağa tutunurken salar ya dallarını
Sen de uzaklardan getir bana kollarını
Onları belimde birbirlerine bağlayayım
Ellerimin üstüne koy güzel narin ellerini
Parmaklarını parmaklarımla dağlayayım
Kederli bir anında başını omzuma koyayım
Kadife saçlarının her bir telini koklayayım
Ucunu aşkımla yaktığım bu mektubun
Satırlarında mutluluk yaşların olayım

Mehmet Berke İşler

Muhayyer Sevda

Ey sevgili sorma bana neyden bu yanmak
Ne şeref her dem cümle aşkınla boyanmak

Zamanın engin denizine attım kendimi
Bitmez bela dehrinde pişirdim derdimi

Ne çiçekler soldu aşkın harabesinde
Bir yudum su yok idi gönlün heybesinde

Sen eskiden tutuşmaya gelmez bir kordun
Ne oldu da deli gönlüm ağladın durdun

Ayrılık vakti geçti gönül seyran oldu
Ruhuyla vakur kalbim tecelliyle doldu

Sormayın artık bu sevda neden muhayyer
Yoktur şu alemde bulacak daimi bir yer

Mehmet Berke İşler

Seranat

Hicranla doldu gönül bir seher vakti
Hatırlar mı sevgili o eşsiz geceyi
Bir başına oturmuş ağlarken sevdiği
Unutur mu verdiği o içten buseyi

Hayallerin hüznüyle kabaran dalgalar
Sanki hicrinden kalan aşkını andılar
Emsalsiz bir kederle ağlayan gözleri
Karanlık akşamın ufkunda unuttular

Şair olsa kahrından füsunlu aynalar
Şavkından kalem olsa zamansız arzular
Hüsnünden vecd ile baki kalsa duygular
Hangi göz yeltenir bu şiirden tatmaya?

Kalmaz iken gece Ay'sız, arı balsız
Mavi gök dahi durmaz iken kehkeşansız
Bırakma sevdiğim şu gönlümü canansız
Bilir mi sevgili başka dert böyle amansız

Mehmet Berke İşler

Sevmeyi Emrettiler

Gömülürken sessizliğe
Geceyi gündüze örttüler
Ben giderken sensizliğe
Elime bir gül verdiler

Güller asla solmaz dedim
Bir gün ömür biçtiler
Bir masaldır söyledim
Ömür gibi gelip geçtiler

Süslü sözlerime kanmadılar
Bir güle bile inanmadılar
Yıldızları şahit yaptılar
Göklerden medet umdular

Kader yolundan dönmezdi ki
Onlar mı doğrusunu yaptılar?
Gün ağarınca ışık sönmezdi ki
Yıldızlar batarken ne yaptılar?

Gözlerime yabancı geldiler
Maziden şarkılar söylediler
Bir tek seni mi incittiler?
Söze inanmak gerek dediler

Yapraklar kuruyup düşerken
Dallar öksüz kalmış dururken
Matemli rüzgar esedururken
Bana da sevmeyi emrettiler

Suç sonbaharın mı demeliyim
Yoksa bir güzel mi sevmeliyim
Uzatılacak bir el beklemektense
Artık buna bir son mu vermeliyim

Vazgeçtim ben de dinlemekten
Onlar bana neler neler söylediler
Bildiğim tek bir şey kaldı ezelden
Bana da sevmeyi emrettiler
Bana da sevmeyi emrettiler

Mehmet Berke İşler

Şarkı

Yarin yüzünden zülfler dökülsün
Saçlarına dokunmaya kıyamadım
Düğmeler yerlerinden sökülsün
Bu akşam kalıbıma sığamadım

Çarpsın kalbim aşkın duvarlarına
Senden kendimi uzak tutamadım
Ateş düşsün göz yuvarlarına
Kendimi sensiz avutamadım

Mehmet Berke İşler

Şehidim

Şehitliğin nişanesi
Kızıl bir gül açıldı göğsünde
Vatanımın ananesi
Bir iz kazınmış süngüsünde

Şehidim;
Hayal etti bayrağa bakarak
-Bu kısa bir ayrılıktı-
Uğruna can verdiği bayrak
Örtü olmuş, tabutuna sarılıydı

Hayali dahi yeterdi ona
Bir kuş oldu uçtu ukbaya
Daha nice vuslata şahitti bu sancak
Bir şehit bu şerefe naildi ancak

Mehmet Berke İşler

Tatlı Yalanlar

Kim söylemek ister tatlı yalanlar?
Belki aşkı yanlış anlayanlar
Sevenin halinden kimler mi anlar?
Gökyüzünde bekleyen yüklü bulutlar
Yağmura susamış sırlı topraklar
Dalında sallanan sarı yapraklar
Özenir şimdi sevgi dolu kucaklar

Özenle dizilmiş tahta boncuklar
İmrenir gözler, türlü bakışlar
İşlenir yürekte ince nakışlar
Açılır şimdi körpe tomurcuklar

Yırtınır ince bir yay, bir zamanlar
Ağlıyordu sanki kemanlar
Bilirler sevmek için can atanlar
Acı sözlere bal çalanlar
Hüzünle söylenir tatlı yalanlar

Mehmet Berke İşler

Toprak Aldı

Gün çekti kendini gökyüzünden
Geriyeye kucaklar dolusu karanlık kaldı
Ömür bitti faniliğimiz yüzünden
Baki sandığımız bedeni toprak aldı

Virandır göğsümüzün surları
Son nefesimizle yaktık genzimizi
Ellerimizle kazdık derin çukurları
Taşlarla yıkadık soluk benzimizi

Bir ben kaldım bir ben kaldım
Yorgunum toprağa serildim
Bir ben kaldım bir ben kaldım
Yalnızım ruhuma sarıldım

Ne elde asam ne de başta tacım
Varlığım yokluğumla harman oldu
Görülmem artık zikrine muhtacım
Ruhum sana toprak bana doldu

Mehmet Berke İşler

Usanası Gelmez

Ya gökyüzü yaksın şimdi sinemizi
Ya da şu engin deniz yansın
Alevler bürünsün bütün dalgalar
Bizi ateşli volkanlar mı söndürecek?
Sarsın bütün okyanusları yangınlar
Bizi aşkın yolundan mı döndürecek?

Yetmez, ağlasın bulutlar, süzölsün
Çehremizi bu yasın hüznüne boğsun
Bırak boşver biraz da gökyüzü üzölsün
Bizi yere düşen damlalar mı yıldırarak?

Tutunmuşsak bir kara sevdaya
Mıhlanmış kalbimi sökemezler
Aşkın peşinde birdir bedenler
Bizi aşkımız mı öldürecek?

Ezelden ebede bir öyküdür bu
Usanası gelmez kimsenin
Ne vakit ne insan gözetir
Hiç bitesi yoktur bu sevginin
Aşkın kollarında sarılmış bulursun kendini
Öyle doğar öyle ölürsün...

Mehmet Berke İşler

Vaveyla

Bu ne çığlıktır kulakları tırmalayan
Zaman geçtikçe kalplerde tırmanan
Soğuk rüzgar gibi göğüsleri titreten

Vaveyla vaveyla çırpınışımın sesi
Sahnelenen oyunun kalkan perdesi

Vaveyla vaveyla eski şiirlerin eskizi
Çiçek tarlasındaki yalnız ağacın ikizi

Bu bir çığdır insanı yutmak için bekleyen
Yavaşlığıyla hüznü korku ekleyen
Henüz taze bir bebek gibi emekleyen

Vaveyla vaveyla henüz genzimdesin
Sen şüphesiz korkularımın izindesin

Vaveyla vaveyla hale gibi sarmışsın ayı
Karanlıklar içinden çıkar şimdi halkayı

Mehmet Berke İşler

Yılların Yolcusu

Dolaştık tüm yolları baştan başa
Vurduk hüznümüzü toprağa taşa
Elde kalan bir garip gönüldaşa
Döktük sinemizden öykümüzü
Biz yılların yolcusu hasretiz yoldaşa
Yalnız taşırız omuzlarda yükümüzü

Bizi gözleyen sessiz gölgelerimiz
Güneş battıkça uzanır uzaklara
Yarım kalmış yaşlı gönüllerimiz
Ufukta kanat çarpan turnalara
Tutunmuş gidiyor başka diyarlara

Yıldızlar tutuştu karanlıklar içinde
Her biri farklı bir sarmalın izinde
Biz gideriz yaşlı asamızın peşinde

Kaderimizdir toprağın yüzünü okumak
Gece gündüz arası mekikleri dokumak

Tek arkadaşımız gecenin sessizliğinde
Yalın ayak yürüdüğümüz yollardır
Şimdi üstüne bastığımız topraklar
Bize kucak açacak soğuk kollardır

Mehmet Berke İşler